



ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 5 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2561 หน้า 3 มูลค่าข่าว 1,044,144.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>



เจาะปัญหาสังคม สะท้อนผ่านสื่อ

● กรุงเทพธุรกิจ

ก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมดีๆ ที่จัดเป็นประจำทุกปี ต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 แล้ว สำหรับ นิทรรศการผลงานสร้างสรรค์สื่อสะท้อนปัญหาสังคม "UNC The Exhibition 2018" ภายใต้โครงการเสริมสร้างพลังเยาวชนสร้างสรรค์สื่อเพื่อสังคมไทยที่น่าอยู่ ปี 5 ซึ่งเป็นผลงานของนิสิตนักศึกษา 12 มหาวิทยาลัยที่มาร่วมพลังสร้างสื่อสะท้อนปัญหาสังคมเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแก้ปัญหา โดยความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างสรรค์สังคม (University Network For

Change : UNC) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สมาคมบัณฑิตทางศิลปะแห่งประเทศไทย องค์กรภาคีภาคประชาสังคม และ มูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สำหรับปีนี้ มีการตั้งโจทย์หลักที่เกี่ยวกับประเด็นปัญหาสังคม 4 หัวข้อคือ ปัญหาการใช้สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์, ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม, การกำจัดขยะ, ปัญหาเรื่องส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม, ศิลปะรับใช้ชุมชน, การท่องเที่ยวชุมชน และสุดท้ายคือ ปัญหาเรื่องของอาหารวันนี้ โดยให้นิสิตนักศึกษาเลือกหัวข้อที่สนใจ และไป

ค้นคว้าข้อมูล ทาวิธีสื่อสารกระตุ้นให้สังคมรับรู้ถึงปัญหา ได้ออกมาเป็นผลงาน 23 ชิ้นฝีมือของน้องๆ ซึ่งกำลังศึกษาในสาขาวิชาด้านศิลปะและการออกแบบเพื่อการสื่อสาร จำนวน 12 สถาบัน 14 คณะ 15 สาขาวิชา "น้องๆ ต้องไปเห็นงาน ลงพื้นที่ และไปโดนใจกับอะไรซักอย่าง แล้วผลิตชิ้นงาน พอผลิตออกมาแล้วก็ต้องถอดบทเรียน ฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ของอาจารย์ ซึ่งบางคำวิจารณ์ก็เจ็บจี๊ดในใจ บางคนก็เกือบจะทนไม่ไหว แต่ต้องบอกว่า นั่นคือชีวิตจริง ถ้าชีวิตจริงน้องๆ นักศึกษาสามารถทนคำวิจารณ์ของลูกค้าไม่ได้ ก็ต้องอยู่บ้านทำงานศิลปะของตัวเองไป แต่ถ้าร้ายมอดทนฟังคำวิพากษ์วิจารณ์

ของอาจารย์ ของเพื่อนได้และของลูกค้าได้ เราจะเติบโตต่อไป งานของเราก็จะตอบใจหัยลูกค้าได้ แล้วถ้าเราเติมคำว่า value (คุณค่า) เข้าไป นื่องๆ ทุกคนก็จะมีควมหมายมากขึ้น” **ปิยาภรณ์ มัณฑะจิตร** ผู้จัดการมูลนิธิสยามกัมมาจลฯ ให้ข้อมูลถึงเบื้องหลังกว่าจะเป็นนิทรรศการนี้

ซัลมา เป็นสุข ตัวแทนนักศึกษาจากสาขาวิศวกรรมการออกแบบและสร้างสรรค์สื่อ คณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี บอกเล่าถึงที่มาของผลงาน **“หิวมานันท์”** ภายใต้ประเด็นปัญหาเรื่องของอาหารวันนี้ โดยนำเสนอประเด็นอาหารพื้นบ้านที่กำลังจะหายไปพร้อมแนะนำแหล่งขาย

ซัลมา สะท้อนความเปลี่ยนแปลงหลังเข้าร่วมโครงการว่า จากเดิมที่เคยคิดว่า ตัวเองน่าจะไมเก่ง ทำงานไม่ได้ แต่พอได้ลอง ก็ได้รู้อะไรใหม่ๆ ได้พิสูจน์ตัวเองว่า ทำได้

“ยิ่งพอได้เห็นงานของเพื่อนๆ ได้แลกเปลี่ยนงานกัน เราสามารถนำปัญหาของเราออกมาเผยแพร่ให้กับสังคมได้ เห็นเหมือนกัน”

สำหรับทีมนักศึกษาสาขานิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เลือกหัวข้อประเด็นปัญหาเรื่อง

สิ่งแวดล้อม, การกำจัดขยะ นำเสนอผ่านผลงาน **“สื่อให้รู้สู้ที่ทิ้ง (ขยะ) รณรงค์ขยะที่ชายหาดบางแสน”** โดย **จิตวิสต์ ธรรมะ** ตัวแทนนักศึกษาร่วมสะท้อนว่า “เราทำเรื่องเกี่ยวกับขยะที่หาดบางแสน เพราะบางแสนมีขยะเยอะมาก ทั้งๆ ที่ถึงขยะมีเพียงพอ แต่ขยะก็เคลื่อนไปหมด ก็เลยคิดว่าในสายที่เราเรียนเราสามารถทำอะไรที่จะนำไปใช้กับชุมชนได้บ้างเราก็เลยทำข้อมูลกราฟิกเพื่อบอกข้อมูลกับนักท่องเที่ยว”

ส่วนผลงาน **Recommet** โดยนักศึกษาสาขาออกแบบสื่อสาร คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ **ปาณิสรา เสริมสร้อยวัฒน์**



ซัลมา เป็นสุข

เป็นตัวแทนเล่าถึงประเด็นปัญหาการใช้สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ผลงานเป็นการออกแบบสื่อเพื่อลดการคุกคามทางเพศผ่านสื่อออนไลน์

“กลุ่มเราเห็นว่า ปัญหาการคุกคามทางเพศผ่านสื่อออนไลน์เป็นปัญหาที่คนทุกคนเคยพบเจอ แต่กลับเพิกเฉย ไม่รู้ถึงผลกระทบว่าเป็นอย่างไร จึงอยากทำสื่อเพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น การมาทำงานในโครงการ UNC ได้เรียนรู้หลายอย่าง เช่น เรื่องการคุกคามทางเพศ เมื่อก่อนคิดว่า เป็นเรื่องไกลตัว ไม่คิดว่าจะร้ายแรง แต่จริงๆ แล้ว เป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก และมันไม่ควรเกิดขึ้น เราเลยอยากให้เพื่อนๆ ลองคิดให้ดีกว่าจะคอมเม้นต์ ให้คิดและไตร่ตรองก่อน ก่อนที่จะคอมเม้นต์อะไรออกไป”

ส่วน **สุพิชชา วนาภรณ์** นักศึกษาสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ตัวแทนประเด็นปัญหาเรื่องส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม, ศิลปะรับใช้ชุมชน, การท่องเที่ยว ผ่านผลงาน **“พิณพิศ ญลุโลก”** เป็นการสื่อสารการออกแบบสื่อเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรมในเขตเมืองและจังหวัดพิษณุโลก โดยผลิตสื่อแผ่นที่บอร์ดเกมและแผ่นโบรชัวร์



จิตวิสต์ สสสุมะ



“กลุ่มเราต้องการที่จะให้คนมา
ท่องเที่ยวได้รู้ว่า จังหวัดพิษณุโลก
มีสถานที่เที่ยวอะไรบ้างที่ unseen
ที่นักท่องเที่ยวยังไม่รู้จัก เพื่อเป็นการช่วย
ชุมชนอีกทางหนึ่ง สิ่งที่ได้รับประโยชน์
จากโครงการนี้และเอาไปใช้ได้จริงคือได้
ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ได้นำความคิดของคน
หลายคนมาเป็นไอเดียเดียวกัน เป็น
สิ่งที่ยาก คิดว่าการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย
และมีแนวคิดเพิ่มว่า นักศึกษาเองมีหน้าที่
ที่จะช่วยชุมชน เพราะเราก็อยู่ในชุมชน”

ขณะที่ นิสิตจาก สาขานฤมิตร
ศิลป์-เรขศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลือกลหยิบ
ประเด็นปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม/การ
กำจัดขยะ มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
“**Break the Box**” จากแนวคิดการ
สื่อสารสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์
เพื่อลดการสร้างขยะประเภทกระดาษที่
เกิดจากกล่องของขวัญ

ไตรภพ จิระวุฒิกุล เป็นตัวแทน
เล่าถึงเหตุผลที่อยากสื่อสารประเด็น
ปัญหาของขยะ โดยเฉพาะช่วงเทศกาล
หรือวันสำคัญต่างๆ ที่ทำให้ขยะเพิ่ม
มากขึ้น อย่างเช่น การให้ของขวัญ กล่อง
ของขวัญ หรือกระดาษห่อของขวัญ เมื่อ
เราให้กับผู้รับไปแล้ว ทางผู้รับไม่ได้เอา
ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ ก็เกิดเป็นขยะ
จึงมาคิดว่า จะทำอย่างไรให้กล่องของ
ขวัญชิ้นนี้นำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อ

“การเข้าร่วมโครงการนี้ มีอะไร
หลายๆ อย่างที่เป็นความรู้ใหม่นอกจาก
ที่เคยเรียนมา และนำไปต่อยอดความรู้
เดิมได้ ความรู้ใหม่ก็คือเดิมผมไม่ได้เริ่ม
สนใจสิ่งแวดล้อมมาก แต่พอได้เริ่มมาทำ
โครงการก็เริ่มเรียนรู้ว่า ที่เรากำลังทำเป็น

ประจําฉัน เราสร้างขยะ ทำให้สิ่งแวดล้อม
ไม่ดี และคิดว่า เรารักโลกอย่างเดียวไม่ได้
มันมีอะไรหลายๆ อย่างที่ต้องคิดต่อว่า
ถ้าเราลดทรัพยากรอย่างหนึ่งแล้วเราไป
เพิ่มทรัพยากรอีกตรงหนึ่งให้เพิ่มมากขึ้น
มันจะเป็นการรักโลกจริงๆ หรือเปล่า”

เมื่อถามความเห็นของ **ดร.บุญชู
บุญลือชิตศิริ** รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต
และวิเทศสัมพันธ์ และอาจารย์สาขา
ทัศนศิลป์และการออกแบบ มหาวิทยาลัย
บูรพา เขาร่วมสะท้อนถึงการส่งนักศึกษา
เข้าร่วมกิจกรรมว่า

“สิ่งที่เห็นแล้วรู้สึกดีใจก็คือเด็ก
เถียงกันในห้อง แต่เถียงกันบนฐานของ
ข้อมูลเพื่อเอาข้อมูลมาคุยกัน อย่างป็นี่
เมื่อ UNC ให้โจทย์มา 4 โจทย์ เราก็เริ่ม
จากการทำประชาพิจารณ์กันก่อนว่า ใน
พื้นที่เราอะไรสำคัญที่สุด สุดท้ายได้เรื่อง
ขยะมาซึ่งมันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ
ทุกคนก็รู้ว่าขยะที่บางแสนมันเยอะมาก
เขาก็ไปเก็บข้อมูลกัน พอเขาได้ข้อมูลมา
เขามาทะเลาะกันในห้อง ทะเลาะกันด้วย
ข้อมูล ข้อมูลแต่ละคนเก็บมาไม่เหมือน
กัน ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องเดียวกัน ก็ต้องเอา
มาพิสูจน์ สังเคราะห์ จนได้ข้อมูลชุดหนึ่ง
และนำมาทำงานต่อ”

เพราะการตั้งคำถาม หรือ จุกคิด
กับเรื่องใดๆ ถ้าไม่หยุดไว้เพียงแค่นั้น ก็
มักจะนำมาสู่การแก้ปัญหา หรือคิดหา
ทางออกได้ในที่สุด นั้นหมายความว่า
ผลลัพธ์ปลายทางที่สำคัญกว่าผลงานที่
น้อยๆ ได้สร้างสรรค์ออกมา จึงเป็นการ
ปลูกฝังให้เกิดการตั้งคำถามกับสิ่งรอบ
ตัว ให้รู้จักหันมองรอบตัวก็จะพบปัญหา

**แม่เป็นเพียงเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่
ถ้าไม่ปล่อยผ่านไป สังคมก็จะดีขึ้นได้**